

Sygn. akt VU 582/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 18 marca 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 582/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy M. S. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że do dnia 01 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nie ma prawa do świadczenia, ponieważ nie przedłożył żadnego dokumentu wystawionego przez pracodawcę, potwierdzającego wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W świadectwie pracy wystawionym przez (...) z dnia 04 września 2012 r., w pkt podano informację, praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – nie dotyczy.

W odwołaniu od powyższej decyzji M. S. domagał się uwzględnienia okresu zatrudnienia od 01 listopada 1982 r. do 31 grudnia 1998 r. jako okres pracy w szczególnych warunkach i przyznania emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S., ur. (...), z zawodu ślusarz – mechanik, na dzień 01.01.1999 r. wykazał 28 lat, 5 miesiące i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych, oraz nie przystąpił do OFE.

(niesporne)

W okresie od 17 czerwca 1974 r. do 07 sierpnia 2012 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w P., gdzie w spornym okresie od 01 listopada 1982 r. wykonywał prace ślusarza w oddziale (...) i pracę tę wykonywał do 31 marca 1995 r.

dowód: w aktach osobowych – angaże, k. 18 – 22, 24 – 26, 28, 31 – 33,

pismo (...) Sp. z o.o. z 09 września 2013 r., k. 33 – 34.

Angażem z dnia 13 maja 1995 r. powierzono wnioskodawcy z dniem 01 kwietnia 1995 r. obowiązki wulkanizatora i pracę tę wykonywał na wydziałach (...) do 31 grudnia 1998 r.

dowód: w aktach osobowych – angaże, k. 36 – 47,

pismo (...) Sp. z o.o. z 09 września 2013 r., k. 33 – 34.

W ramach obowiązków ślusarza M. S. wykonywał prace polegające na demontażu, montażu i regeneracji mostów, skrzyń biegów, zmienników momentu, podzespołów układu hydraulicznego. W ramach zaś obowiązków wulkanizatora wykonywał czynności związane z regeneracją oraz wulkanizacją opon i dętek do maszyn górniczych.

dowód: pismo (...) Sp. z o.o. z 09 września 2013 r., k. 34.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w

szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49) okresy zatrudnienia mogą być udowodnione zeznaniami świadków, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy.

Przewidziane w § 22 powołanego rozporządzenia ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami rentowymi. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych, wnioskodawca może udowadniać okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

W sprawie bezsporny był fakt, iż na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w dacie wydania decyzji przez organ emerytalny miał skończone 60 lat i nie jest członkiem OFE.

Jedynie sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiadał nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczony nie spełnił warunków wskazanych w treści przepisu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca wskazywał natomiast, że ma wymagany okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem pracę taką wykonywał w (...) Sp. z o.o. w P., w okresie od 01 listopada 1982 r. do 31 grudnia 1998 r.

Sąd podziela stanowisko organu rentowego w tym zakresie, że wnioskodawca nie ma wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku i tylko praca wymieniona w wykazie A załącznika do tego rozporządzenia (§ 2 ust. 1). Dla oceny czy dana praca była wykonywana w szczególnych warunkach decydujące znaczenie ma nie nazwa zajmowanego stanowiska, a czynności w jej ramach faktycznie wykonywane (wyroki Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 grudnia 2012 r., sygn.. akt III AUa 1192/12, LEX nr 1240032 oraz Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt III AUa 1221/12, LEX nr 1294841). Przy czym to do kognicji Sądu należy samodzielne ustalenie, jakie prace wykonywał wnioskodawca i czy prace te należy zaliczyć do prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., sygn.. akt III AUa 910/12, LEX nr 1293579). Postępowanie sądowe o świadczenia emerytalno-rentowe regulowane jest przepisami Kodeksu postępowania cywilnego, które nie zawiera ograniczeń dotyczących postępowania dowodowego co oznacza, iż okoliczności, od których uzależnione jest prawo do emerytury mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w Kodeksie postępowania cywilnego, w tym także zeznaniami świadków czy opiniami biegłych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 września 2012 r., sygn.. akt III AUa 291/12, LEX 1223240).

Choć wnioskodawca argumentował, że przez cały sporny okres świadczył pracę wulkanizatora, a nie ślusarza, to z zebranego materiału dowodowego wynika, iż w spornym okresie był zatrudniony na stanowiskach nie tylko wulkanizatora ale także i ślusarza. Przesłuchani w sprawie świadkowie zeznali, że ubezpieczony pracował jakiś czas na gumowni przy obróbce węży, a potem przeszedł na wulkanizację. Całokształt zebranego materiału uzasadnia wniosek, że M. S.pracował na stanowisku wulkanizatora w czasie od 01 kwietnia 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. Fakt ten wprost wynika z pisma pracodawcy ubezpieczonego z dnia 09 września 2013 r., jak również z jego akt osobowych. W piśmie

tym (...) Sp. z o.o. wyjaśnił, iż w okresie zatrudnienia od 15 listopada 1974 r. do 07 sierpnia 2012 r. wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie od 01 kwietnia 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. na stanowisku wulkanizatora, początkowo w oddziale(...), a następnie w oddziale (...). Wcześniej wykonywał pracę ślusarza.

W świetle powyższych rozważań wnioskodawca nie wykazał wymaganych 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W szczególności za taką pracę nie może być uznane zatrudnienie ubezpieczonego w charakterze ślusarza i wulkanizatora, albowiem prace takie nie są wymienione w omawianym wyżej wykazie.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności i nie znajdując dostatecznie uzasadnionych podstaw, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., bezzasadne odwołanie oddalił.